

SZÉKELY-NÉP

Marakodás.

Ahol konc van, ott lehetetlen, hogy elosztásán az ebek között vélemény különbség ne ütköznék ki. Minthogy pedig a román funkcionárok eltakarodásukkal teméntelen hámot hagytak ürülten, miért lennének mi okosabbak a kutyáknál s mért ne marakodnánk a koncok felett?

Mert a románok rendkívül leleményesek voltak a kisebbségi tisztviselők kiakolbóltásában és helyőkre siettek le- és fölmenő atyafiákat, komát, sógort beültetni. Nem csodálható hát, ha még egy olyan szinmagyar városba is, mint a miénk, hihetetlenül sok fajtajukbelit telepítettek be és bizony az utolsó utcaseprő személyében is többnyire román ette a Szépmező kenyereit.

Azonban a góbé sem esett a fejelgyára, elővette az ő kettős székely essét és mimikrivel, agyafurtságával ki tudta vinni, hogy nem érte be a honfibuval, hanem kikönyökölte magának a hivatali élet csaknem minden ágában a saját helyét és ahol egyszer megvetette a lábát, onnan a legalatosabb aknamunkával sem igen lehetett kiturni.

Most aztán, hogy elkezdődött az állások szüretje, megindult a jelentkezések áradata is rájuk. Természetesen, hogy ebben a román hivatalokból kicsöppent és minden hájjal megkent székelyek mindenütt előljárnak és azok, akik több mint két évtizeden át a számkivetés keserű kenyerét ették, megdöbbenve észlelik, hogy a válutól ismét elmarják őket és azok, akik még tegnap Bukarest-től vették fel fizetésüket, kétakora kokárdával díszített mellöket verve, két olyan hangosan emlegetik érdemes magyar voltukat és sürgetik az elhelyezést.

Ezen a nekibusult Tiborcok érthetően elégedetlenkednek, kifogásolják, hogy annál a hivatali asztalnál, hol tegnap megfejték őket, ma ugyanaz a tisztviselő ül és sűrűn hangoztatják az igazolási eljárás megindításának szükségességét.

Azonban gróf Teleki Pál miniszterelnök nálunk is kijelentette, hogy az igazolási eljárást a visszacsatolt Felvidéken már kipróbálták és az egyéb jót nem termelt, mint hogy hihetetlenül felvirágoztatta az árulokodás, a beuzás iparát és az így kitergetett szennyes a verőfényen nagyon éktelen látványt kínált, de semmit sem gyógyított.

Bele kell nyugodnunk, hogy ma is a „szemesnek áll a világ, vaknak alamizsna” és ha nem akarunk köldülni menni, fel kell kötnünk nekünk is az intim alsóruhát, hogy felvevén a harcot az élénk tolakodókkal, tehetségünk erejével vivjük ki magunknak a minket megillető, az érdemünkhöz mért elhelyezkedést, mert a sült galambot hiában várjuk és ha önerőnkön nem birunk nyeregbe jutni, bizony felkopik az állunk.

Színfoltok egy kisváros magyar vasárnapjából.

Ez a remek őszi napsütés mintha egyenesen megrendelésre boritana be mindent, ami él. A kőköcskák szikrázik a fény s a meghalni készülő lombok opálos ragyogása csak egy szép elmúlás diezes prológusa...

A sétatéren szól a katonazene. Az utóbbi időben aligha láttak népesebb korzót a fegyelmezett tartású gesztenyefák. Hullámszik a tömeg. Szomorú és vidám melódiák ömlenek szét a fakuló lombok között.

Az arcok derüsek, a lépések magabiztosak. A szörnyű álom elmúlt. Ezyrészt hihetetlen, hogy igaz volt, másrészt csodálatos, hogy ma minden nem álom...

Ha hirtelen címet kellene adni ennek a képnek, feltétlenül ezt írják alá: Régi békebeli vasárnap...

A miniszterelnök ur látogatása nagyban növelte a megnyugvás érzetét. Csendes kávéházi beszélgetés folyik erről. Nincs vita, hanem kellemes bizakodó hangulat. Törődnek velünk. Annak is mindenki tudatában van, hogy az elkövetkezendő tél nehéz lesz, de kibírjuk, ha az eddigieket kibírjuk. Igényeinket lecsökkentjük, krumplit eszünk, ha kell és mosolygunk hozzá, mert boldogok vagyunk...

Mindenki megegyezik különben abban, hogy a kormányelnök expozéja igazi felejthetetlen élmény volt s aki nem hallotta, sokat, nagyon sokat veszített. Az a pózmentes, megnyugtató diskuráló modor, az ügyek tüzetes ismerete az egész hallgatóságot megragadta. Nem kell különös látnoki tehetség annak megjósolásához, hogy ez a vékony, kopasz ember örök időkre bevonul a magyar történelembe.

Ide tartozik különben az is, amit nagyon kevesen tudnak, hogy a miniszterelnök már szombaton délután három órakor Csikszeredából jövet átutazott Sepsiszentgyörgyön. Az előkelőségeket szállító szerelvény csak igen rövid ideig vesztegelt az állomáson és tovább indult Kézdivásárhely felé.

A miniszterelnökkel érdekes eset történt a Csik felé vezető úton. Egy kanyarnál az ut jobb oldalán szekér jött szembe a Teleki Pál grófot és kíséretét szállító gépkocsikaravánnal. A gépkocsik stoppoltak és a miniszterelnök kiugrott a legelsőből. Odament a biborvörös ábrázatu legényhez és így „szidta meg”:
— Édes fiam, próbáld megtanulni a baloldalon való hajtást...!

Ugy délután egy óra lehet. Az emberek egyrésze ebédelni indul, mások még mindig élvezik a park padjain, ahogy Szabó Dzsósó mondaná, a Nap ingyen melegét. Szemerja felől egy vöröskeresztes gépkocsi fordul be

a Mikó utcára. Jólöltözött, idősebb ur gondokba merülve halad át az uttesten, nagyot ugrik a nyikorgó fékek zajára s miután első ijedtségét leküzdö, odamegy a sofőr-höz és bizalmasan megkérdi:
— Ugyanbiza, csak nem anyag-szerző köruton vannak...?

A sarkon egy rikkancs így kínálgatja az aszfalra kitergetett ujságjait:

— Kizárólag uri embereknek való ujság...

Mondják, hogy kitűnő forgalma volt.

Rögárból menekült régi barátommal találkoztam. Örvendettünk egymásnak és meghánytűvetettük a lehetőségeket. Barátom a peches emberek legszerencsétlenebb csoportjába tartozik. Foglalkozott már minden elképzelhetővel, de sehogy sem tudott zöldágra verdődni. Legutóbb egy bojár birtokán volt gazdatiszt. Tavaly krumplit ültetett, miután a bojárnak papiron kiszámította, hogy ez a legpénzesebb vetemény. A mult ősszel aztán érdeklődésemre a termést így illusztrálta:
— Elültettünk minden fészekbe két krumplit s kiszedtünk egyet...

Barátom természetesen gyorsan taktikát változtatott. A bojárnak ezutal a dohánytermelést ajánlotta.

— No, és szép a dohány most? — kérdém tőle.

— Hát tudod, — feleli — nekem most már mindegy, mert

nem megyek vissza többé. Szépnek elég szép, de amilyen pechem van, bizonyos vagyok, hogy a dohányszárak rágyujtanak saját leveleikre...

Nappal határozottan nagy a forgalom nálunk, de este tagadhatatlanul kisváros vagyunk. Még jóval éjjel előtt jár az idő, de az az utcákon szinte nem mozog senki. A vendéglőkben van valamelyes élet.

Az egyik vendéglő kerthelyiségének legtávolabbi asztalánál ül egy ur és mulat. Szépen, hal-kan, magyarosan. Most szabad. Mögötte négy füstös képe rajzolódik ki a homályos világításban, az asztalon sok fehér boros üveg „világít”. A banda csendesen húzza immár tizedszer hogy: „Tele van a város akácfavitálgal...” Oly csendesen rezdül a húr, mintha légy szárnya zümmögne s ő tenyerébe hajtott fejjel hallgatja. A cigányok rákezdik tizenegyedszer is. Hogy miért, épen ezt... Istenem, ki tudja milyen emlékek fűzik valamelyik akácvirágos városához. Különben is busulni akar, azt tud bármelyik nota mellett. Bizonyára mindenki ismeri szegény jó Szabolcska Mihály „A Grand Caféban” című versét, mely így végződik:

Tudja a jó Mindenható
Mi van azon sirnivaló,
Hogy a ménes ott delelget
Valahol a csárda mellett,
Csárda mellett:

(—h)

Erdély lelke.

A vármegyeházában tarított értekezleten mondta Teleki gróf miniszterelnök egy skótokkal kapcsolatos esetéből kifolyólag, hogy mi erdélyiek egy kicsit mindig jobb magyarok vagyunk másoknál. Nagyon igaz ez a megállapítás. Az elmúlt évezred számunkra külön történelmet, külön viaskodást mért reánk és külön lelkiséget termelt ki. Minden bántó ráartatás nélkül mindig tudatában voltunk és vagyunk, hogy mi világosabban látuk. Kemény üvegfal létesült az erdélyi lelkiség határainál, mely keményen állta az idők ostromát, de elég átlátszó volt ahhoz, hogy lássuk a tulsó részen levő palánk viharzó testvéri pillantását. A falat nem mi vontuk, hanem az évszázadokon át körülöttünk és bennünk zajló történelem, mely különleges adottságokkal ruházott fel minket.

Erdély megtanult és tudott, ha kellett — s rendszerint mindig kellett — saját fejevel gondolkodni, keménynek, szívósnak lenni, mint amilyen a székely, agyagos talajba ültetett fa. Az erdélyi magyar sokat tapasztalt, sokat átélt, de mindig hű maradt. Ez a kisország területileg lehetett jelentéktelen, de eszmékre, szervezőképességre, ellen-

állóképességre mindig nagy volt, úgy, hogy nem egyszer, egész Európának számolnia kellett jelenlétével.

Büszkék, nagyon büszkék vagyunk a miniszterelnök megállapítására, aki maga is erdélyi magyar s kipróbált, edzett lelkünket fenntartás nélkül bocsájtjuk a magyar állami élet rendelkezésére.

Felhívás.

Tekintettel arra, hogy a felszabadító hadseregünk tisztjeinek elszállásolása még mindig nehézségekbe ütközik, felkérem Sepsiszentgyörgy város és Szemerja lakóságát, hogy mindazok, akik üres lakások felszerelésére buort: pl. ágy, ágynemű, asztal, szék, szekrény mosdó, mosdótál, szőnyeg és más cikkeket átmeneti időre nélkülözhetnek, kikölcönző készségüket folyó hó 27-ig jelentsék be a városi katonai elszállásoló hivatalnál, városháza, I. em. Kérem ugyanott fenti időpontig a kiadó üres lakásokat és buorozott szobákat is bejelenteni.

Sepsiszentgyörgy, 1940. szept. hó 23.

Miklós István
tart. fhgy.

A legszebb lobogó.

Tudvalevően a románok szigorú birság terhe alatt nagyon gyakran ráncokodtak, hogy a kék-sárga-piros zászló kitűzésével tanúsítsuk együttműködésünket velük. És mert akkor nem igen hittünk a versikének: „libamáj-kacsamáj, nem lesz többé zecse máj”, — bizony szorgalmasan öltöztünk zászlódiszbe.

Jártomban-keltemben egy szegény özvegyasszony házacskája előtt vitt el naponta utam és egyik nemzeti ünnepe meglepődve állapítam meg, hogy az agg nő kis ablakába egy román nemzeti színekben ékeskedő gyufaskatulya kitételével bizonyította állampolgári hűségét.

Annál inkább meghatott, hogy a bevonuláskor a kis házikón apró piros-fehér-zöld zászlót lobogtatót a szél. Kisebb, szerényebb volt valamennyi társánál. Láttam én finomabbat, pompázóbbat nála a nemzetiszín erdőben, de mégis úgy éreztem, hogy ez az igénytelen disz volt a legszebb lobogó, mert benne a gazdája mindenét odaadta hálaáldozatul.

A magyar zsidótörvény rövid áttekintése.

4-ik közlemény.

Nem lehet állami, törvényhatósági, községi, köztisztviselői, közintézet, közüzemi tisztviselő, vagy egyéb alkalmazott, társadalombiztosító intézeteknél ideiglenesen megbízott orvos, ugyanígy szerződési jogviszonya egyévi felmondással megszüntethető; nem lehet tanár, tanító, községi jegyző, ítélőbíró, kir. ügyész, hites tolmács, bírói- vagy más szakértő (becsülés) közjegyzőhelyettes, szabadalmi ügyvivő; időszakos vagy nemidőszakos lapnál állandó munkatárs csak az értelmiségi csoportban meghatározott 12, illetőleg 15 százalékos keretben alkalmazható; nem lehet időszakos lap felelős szerkesztője, kiadója, fő szerkesztője, a lap szellemi irányát megszabó alkalmazottja, nem lehet mozgófényképet előállító vállalat igazgatója, sem fontosabb alkalmazottja; mozgófényképet előadó vállalatnál sem lehet igazgató vagy ügyvezető, ha nem tagja a szinművészeti kamarának; nem kaphat engedélyt színházi előadások üzletszerű rendezésére; ha 1 vagy 2 zsidót lehet a törvény értelmében alkalmazni, a kivételezett 2. §-beli e fölött nem alkalmazható; bizományosi szervezetekben, egyesületekben, érdekképviseletekben, alapítványoknál, csak az összes résztvevők jövedelmének 15 százalékán belül nyerhetnek alkalmazást; nem lehet munkásegylet, szervezet intézőszerve, tisztikarának tagja és értelmiségi munkakörben alkalmazottja.

Zsidó, vagy zsidónak tekintendő személy szerzett joga érintetlen marad:

az állam, törvényhatóság, község, más testület, közintézet vagy közüzemnél szolgáló tisztviselő, vagy egyéb alkalmazást illetően, kivéve ha közép-, középfokú és szakiskolákban tanár, továbbá ha kir. ítélőbíró, vagy kir. ügyész volt; kir. közjegyző, hites tolmács, bírósági, vagy más szakértő (becsülés), közjegyzői helyettes, szabadalmi ügyvivő, hites könyv vizsgáló állása tekintetében; egyetemi, főiskolai, műegyetemi

hallgatói minőségben; az ügyvédi mérnöki, orvosi, sajtó, film- és szinművészeti kamaráknak meglévő tagsága tekintetében;

megtarthatja reáljogi győgszertárát; érvényben marad iparengedélye és iparigazolványa.

Zsidó, vagy zsidónak tekintendő személy szerzett joga, továbbá állása és foglalkozása megszűnik vagy megszüntethető:

(Folytatása következik.)

H I R E K

— Mussolini—Ribbentrop—

Oltán tanácskozás folyt napokig Rómában. Valami nagyszabású esemény világrajöttéről lehet szó, ha ilyen nehéz szülés esete forog fenn.

— Japán, mint jövendőolvasó.

Japán magyar nemzeti zászlót ajándékozott a felszabadult Kolozsvárnak. A lobogót már egy évvel ezelőtt küldték el Tokióból, mert ott már akkor látták, hogy a románoknak nem mindig passzaj. A Magyar Nippon Társaság elnökének, dr. Mezey Istvánnak adták át azzal, hogy juttassa el Kolozsvárnak, midőn az visszatér a Szent István birodalmába. A fehér, nehéz seiyem alapozáson piros és zöld batikolással a japáni császári hatalmat jelképező csillag és a felkelő nap országát jelképező nap disziti az iparművészeti is értékes zászlót, melyet közelebbről ünnepélyesen nyujtanak át a kinczes városnak.

— Szemforgató mosakodás.

A bolgár kormány felszólalására a bukaresti külügyminiszterium közölte Szófiával, hogy a visszavonuló román csapatok semmit sem vittek el Dél Dobrudzából. Háromszék, amelyik átszenvedte ezt az állítólagos kiméletet, tudja, mit ér ez az arcátlan cáfolat.

— Ilyefalviak a menekültekért! Szeptember 29-én, délután 4 órától este 10 óráig az ilyefalvi műkedvelők műsoros táncestélyt rendeznek a község háza dísztermében az ilyefalvi szegény menekültek javára. Színpadra kerül Kárpáti M. Géza: „Hazatérés” és „Tele van a város akácfa virággal” című két 2 felvonásos színjátéka a szerző rendezésében, azonkívül több szavalt és énekszám szerepel a műsoron. A minden erdélyi faluban követésre méltó példát a közönség részéről nagy érdeklődés előzi meg.

— Az Olt orvítamadásának áldozata Kovács Ferenc honvéd szombaton tisztí gazdája lovát fürdetni vitte az O. tra. A szerencsétlen közvitéz — nem ismerve az ártatlannak látszó folyó álnok veszélyeit, — örvénybe került, mely lovával együtt a mélybe sodorta és lovastól odaveszett.

— Gyónás. Brătescu—Voineschi, a románok egyik, legkiválóbb írója, minap a bukaresti rádióban a fenti címen tartott előadása során mélan panasztolta, milyen kár volt a románoknak beerószakolni magukat a zsidó vállalatok vezetőségébe, mert ezzel utat nyitottak arra, hogy a közhit a zsidók által elkövetett, minden lopást és csalást a szegény románok nyakába varrjon. Ebből látszik, hogy Brătescu—Voieschi milyen nagy költő, vagyis a képzelet játéka mily nagy ki-váló mestere.

— Mikor futtok, itt ne hagyjatok! Tudvalevően a román ismeretlen katona ércszobrának ezt a meghagyását fedezte fel és hozta felszínre egy marosvásárhelyi gondolatolvasó, sőt a szobor leleplezése után másnapra táblára írva fel is akasztotta a lábhoz tett fegyverrel álló ércalak nyakára. Az emlékeztetés nem volt hiabavaló, mert a románok a kivonuláskor magukkal vitték az érc-tanút.

— Pillanatsfelvétel a bucsuzó román uralomról. Mig a román sajtó és rádió a fantázia szőrny-születteit hozza világra a román kisebbségekkel szemben Erdélyben állítólag elkövetett kegyetlenségekről, a magyar kormány elhatározta, hogy fényképfelvételekkel erősítetten nyilvánosságra hozza a románoknak a bevonuláskor a magyar csapatokkal szemben elkövetett orvítamadásait.

— Az arany buzogány. A román hadsereg pár év előtt tömör vertaranyfejű buzogányt ajándékozott II. Carol királynak. Most, hogy a volt uralkodó barátjával kéjutazásra ment, feleslegesen ítélték a védőfegyver elvitelét és így Antonescu államvezér elrendelte az értéktárgy beszoigaltatását a román nemzeti bank aranyfedezetének gyarapítására. Reméljük, az arany buzogány megőrizte nemes fémtartalmát.

— Borul a távolkeleten. A hátsóindiai francia gyarmat-kormányzósággal kötött egyezmény értelmében a japán hadsereg hétfőn reggel bevonult Indokina északi részének megszállására. A teljesen „békés” jellegű, japán előnyomulás kinos megdöbbenést váltott ki az Egyesült Államok körében, mert Indokina hadászati kulcsfontja Délkelet-ázsianak.

SPORT.

Futball-csata a Klingger-pályán.

A menekültek javára vasárnap délután rendezett, második labdarugó-mérkőzést szintén szép számu közönség nézte végig, melynek igen élvezetes játékban volt része.

Délután 2 órakor a Korvin-csapata szállott sikra a honvédekkel, kik élénk és változatos küzdelem után 3:2 arányban legyűrték a munkásokat.

Félnégy órakor hadviselte képpel vonult fel a zászlóalj-válogott, hogy — Ludas Matyi-ként visszaadja mult heti vereségét a szóvgyáraiknak, de mit rákentek a gyárosok, nem bírták lemosni a gyalázatot és újra 2:1 eredménnyel kerültek kisebbségi sorsra. De meg kell vallani nehezen adták ki kezökből a habért és különösen a második félidőben makacs szívóssággal és tehetségesen védekeztek.

A mérkőzés — a felülfizetésekkal együtt — 4724 leitt hozott a szegény menekültek konyhájára, akik ugyancsak rá is vannak éhezve az ilyen kisegítésre.

Modern hálószoba és konyhabutor kedvező áron eladó. Gözfürdő-utca 18/I.

APRÓHIRDETÉSEK.

Végre!

Magyar dohányáru
szivarpapír
hüvely
töltő

Könyv—Papír—Irodaszerek

Töltőtollak

Fényképeszeti cikkek

Gumibélyegző és zománc-tábla rendelés

Szász Jenőnél

Bejárat Háromszéki Takarékp. Kapujából

Általában minden szakmábavágó ügynél forduljon bizalommal hozzánk.

Ö	Örökhullám olajjal!!!	Ö
R	Brassóból áthelyeztem Szentgyörgyre női és férfi fodrászatomat, melyet folyó hó 24-iki dátummal megnyitok. Olcsó és pontos kiszolgálás! A becses közönség pártfogását kérve maradok kiváló tisztelettel:	R
Ö		Ö
K		K
H		H
U		U
L		L
L		L
A	Cserr János	A
M	Mikó-ucca 8 szám.	M

Eladó három házhely együtt vagy egyenként is. Gyümölcsfákkal be van ültetve. Váry Uzon—Háromszékmegye vasutaiomias mellett.

Eladó Sepsiszentgyörgyön Nagy-ucca 47. szám alatt **egy beisőség** évi 16 000 lei jövedelmező és **2 drb favágógép** és **egy hold kaszáló.**

Elvesztett arany karkötő. Szombaton este a tisztibalon a Kolcza-kertben elvesztett egy arany karkötő. A megtaláló vigye a rendőrségre, ahol 500 lei jutalomban fog részesülni.

Ültessünk gyümölcsfát. Aki ősszel ültet, majdnem egy egész évet nyer. Most az időjárás és a talajviszonyok az ültetésre igen alkalmasak. Telepítésre azonban csak akkor lehet sikeres, ha a saját talajához — fekvéséhez — hozzáválasztott gyümölcsne-meket és fajtaikat ültet el, valamint ha a vármegyének bideg, zord viszonyai alatt nevelt, edződött csemetét alkalmaz. Terepszemlélt, talajvizsgálatot, ültetési-és kezelési tervet a telepítő uraknak díjtalanul adok. Váry gyümölcsfaiskolás Uzon—Háromszékmegye.

Központba, első helynek minősített **14 méter széles, 38 méter hosszú** napos helyen fekvő **telek eladó.** Ugyanott egy nagy **szoba irodahelyiségnek kiadó, egy rövid zongora** és használt butorok **eladók** öv. **Bernáth-nénál** Olt-ucca 29. sz.

„HUTTERA rádiót, varrógépet, irógépet és kerékpárokat szakszerűen javít.”

Felelős szerkesztő:

RÁKOSI JÓZSEF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
SEPSISZENTGYÖRGY.
Kossuth Lajos tér 4.